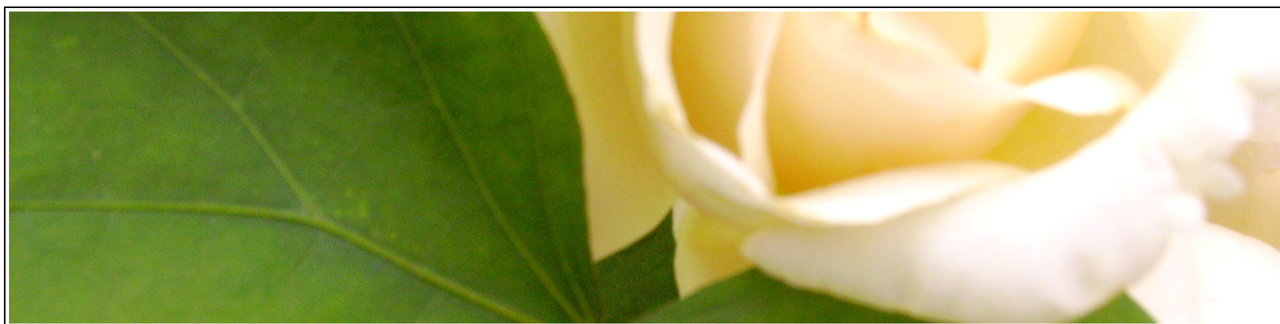
Ştiinţa Religiei

RELIGIOLOGIA

1. Miturile religiilor dogmatice

1. În momentul de faţă sunt nenumărate mituri (minciuni) promovate de religiile dogmatice pentru a-şi putea realiza în continuare şarlataniile şi înşelăciunile lor „divine".
2. Câteva astfel de mituri majore (de minciuni „spirituale") mai semnificative (ca impact negativ asupra vieţii religioase a umanităţii) le vom devoala în cele ce urmează în mod destul de detaliat.
3. Vorbim astfel de:

4.- **Mitul utilităţii nechestionării religiei** – mitul potrivit căruia cică religia nu ar trebui cercetată cu atenţie şi cu discernământ sporit şi disecată în amănunţime pentru a vedea ce se întâmplă de fapt în cadrul ei - pentru că chipurile acest demers nu ar fi util ci „ar fi chiar periculos"!
4.1 Şi e periculos întradevăr – pericolul în acest caz fiind doar demascarea imposturilor şi şarlataniilor pe care religiile dogmatice le promovează.
4.2 Pentru interesele lor mafiote şi ale tiraniilor religioase pe care ele le ţin în cârcă e evident că o astfel de cercetare şi interogare nu este utilă.
4.3 Însă pentru iubitorii sinceri ai libertăţii şi adevărului această cercetare nu e doar utilă ci e chiar imperios necesară mai ales dacă dorim să mărim armonia organizării sociale a comunităţilor noastre şi progresul lor real.
4.4 Acest mit promovează şi ideea perfidă potrivit căreia „întrebările religioase" sunt fără de răspuns – sunt „mistere divine" - iar aceste mistere cică sunt „revelate" doar prin tot felul de „revelatori verbali" ai lor şi că astfel, doar în virtutea simplei lor manifestări lingvistice „divine" ele ar trebui crezute prosteşte şi luate orbeşte de bune indiferent de aberaţiile pe care le proferează.
4.5 Datorită caracterului lor „revelat" (de către indivizi de natură şarlatanic „divină" sau de către bolnavi de vreo „nebunie divină") aceste răspunsuri „divine" cică nu trebuie cercetate ştiinţific cu metodologie adecvată pentru a li se dovedi valoarea de adevăr sau de minciună.
4.6 Oare în interesul cui nu ar trebui făcută o astfel de cercetare?;

5.- **Mitul purităţii religiei** – mitul că religia (o religie oarecare) ar fi o chestie „pură" („pur spirituală") şi că ea nu ar avea nimic de-a face (sau nu ar trebui să aibă) cu celelalte aspecte ale vieţii umane: cu filosofia, cu psihologia, cu economia, cu politica, cu arta şi ştiinţa.
5.1 Este evident însă că toate aceste 7 aspecte fundamentale ale vieţii umane nu pot fi studiate satisfăcător şi înţelese ca manifestare reală decât ca fiind aspecte ale unuia şi aceluiaşi Întreg, ele fiind strâns legate unele de altele şi influenţându-se intim una pe alta.
6.- *Mitul religiei „magice"* - mitul că religia nu are (sau nu ar trebui să aibă) nimic de-a face cu ştiinţa - că ea, chipurile, nu ar putea fi abordată şi studiată ştiinţific pentru că ar fi ceva „magic"/„transcedental" care izvorăşte aşa din „neant" şi se manifestă „dincolo" de hotarele ştiinţei.
6.1 Mitul acesta este promovat de şarlatanii şi impostorii religioşi doar pentru a ţine analiza ştiinţifică departe de vorbele şi faptele lor „divine" pentru a nu fi vădiţi astfel pe faţă ca nişte infractori şi impostori „divini" ce sunt.
6.2 Religiologia (Ştiinţa Religiei) trebuie să intervină cu putere în acest sens pentru a arăta „şarlatania umană" din spatele acestei „magii religioase" de bâlci precum şi cauzele reale (legate de factori biologici, psihologici, sociali, politici, etc.) care influenţează desfăşurarea unui fenomen religios oarecare.

7.- **Mitul avatarilor/ manifestărilor „divine"** – mitul că Întregul/ Universul s-ar putea reduce integral (ca identitate fiinţială) pentru a se manifesta/ exprima în mod integral (reprezentativ pentru fiinţa lui) printr-o Parte oarecare a lui (de obicei de natură presupus „magică/ transcendentă").
7.1 Acest mit e promovat de religiile dogmatice pentru a-i păcălii pe naivii lor credincioşi (pe sclavii lor religioşi) că cutare sau cutare om este „zeul" sau „încarnarea"/ „avatarul"/ „manifestarea" lui sau „reprezentantul" („profetul", „mesagerul"...) lui.
7.2 Oricare dintre aceşti impostori „divini" poate fi însă dovedit pe faţă ca atare prin faptul

că nu este capabil să treacă nici măcar Testul de Acreditare al activităţii „zeilor”...

8.- **Mitul identităţii dintre Întreg/ Univers şi Zeu** (un zeu oarecare) – în mod evident Întregul/ Universul nu este un zeu şi nu se comportă ca atare (nu „moare de nerăbdare” să-şi bage coada toată ziua în treburile societăţii umane);

9.- **Mitul necesităţii existenţei unei „delegaţii” zeieşti pentru a se întemeia o religie** în societatea umană – mit a cărui promovare e responsabilă din păcate pentru toate religiile bazate pe credinţă dogmatică create de acei nebuni şi şarlatani dotaţi cu suficient „tupeu divin” încât să pretindă existenţa doar în cazul lor „special” a unei astfel de „delegaţii”.

9.1 Religiile create astfel de aceşti „delegaţi” (de către mintea lor perfidă sau doar bolnavă psihic) devin apoi aproape fără excepţie responsabile de nenumărate suferinţe („spirituale” şi de altă natură) provocate indivizilor şi societăţilor umane care le cad victime în plasa de păianjen pe care ei le-o întind cu ajutorul şmecheriei credinţei dogmatice;

10. - **Mitul eficienţei rugăciunilor** celor care vorbesc singuri (ei cu „piticii” din capul lor) - mitul că Întregul/ Universul ar răspunde rugăciunilor adresate lui, sau pretinşilor lui „reprezentanţi pe pământ” sau că ar exista nişte „zei” care ar putea face aceasta.

10.1 În realitate este evident că „rugătorul” vorbeşte singur, iar ruga lui se împlineşte doar din întâmplare, respectiv dacă şi-o împlineşte singur - sau dacă un altul de lângă el (om) care îi aude ruga se hotărăşte să joace pentru el rolul de „moş crăciun”.

11.- **Mitul „sufletului nevisat”** - mitul că „sufletul” ar fi altceva decât psitruvisul (trupul-psihic perceput ca atare în vis) şi că lumea sufletelor ar fi altceva decât „lumea visului”.

12.- **Mitul sinelui nemuritor** – mitul că ar exista un sine identitar continuu (neschimbat) şi nemuritor - promovat pentru a putea astfel a justifica apoi „din burtă” tot felul de fabulaţii halucinante legate de „reîncarnări”, „raiuri eterne” şi alte deliruri „spirituale” de acest gen.

12.1 Acestea în mod evident nu sunt decât momeli „spirituale” aruncate „în lume” pentru a prinde cu ele tot felul de „peşti credincioşi” numai buni de sacrificat ulterior pentru interesele „pescarilor” şi a „povestitorilor” „divini” care promovează aceste fabulaţii intelectuale.

13.- **Mitul independenţei fiinţiale** – mitul că există ceva în existenţă (în Univers/ Întreg) care este independent de restul existenţei;

14.- **Mitul atingerii nemuririi prin ascultarea/recitarea de „poveşti”** - mitul că mărirea duratei vieţii umane (cu tendinţa îndreptării ei ca tendinţă spre infinit) s-ar putea face prin alte metode decât cele specifice ştiinţei şi tehnologiei - a cercetării ştiinţifice serioase îndreptate în direcţia descoperirii şi stăpânirii în sensul dorit al tainelor naturii.

14.1 Vedem astfel că se promovează de către religiile dogmatice tot felul de metode fabulatorii - „bazate” fie pe „rugăciuni” şi „devoţiuni” pentru fiinţe şi prieteni „divini” imaginari; fie pe „meditaţii” axate pe repetarea stupidă a unor cuvinte oarecare din vocabular sau a tot felul de sunete onomatopee (de ajungi să crezi că cel care le face nu e altceva decât un papagal, sau o maimuţă „defectă”); fie pe tot felul de „continenţe” şi „abstinenţe” care încearcă să-l facă nemuritor pe cel care se împerechează cât mai des în timp ce „îşi transmută imaginar spermatozoizii în spermo-energie” sau pe cel care nu se împerechează deloc; fie pe tot felul de metode „spirituale” care mai din care mai hilare şi mai stupide (faptul că evident sunt total neeficiente în direcţia „nemuririi” căutate nici măcar nu-l mai aducem în discuţie).

14.2 Metodele acestea de atingere a „nemuririi” (promovate de religiile dogmatice) nu sunt decât simple metode de tâmpire intelectuală, aplicate asupra victimei credincioase pentru a o putea aduce astfel pe aceasta sub stăpânirea psihică a acelora care promovează aceste tehnici de control mental religios în societate.

15.- **Mitul reperelor absolute (dogmatice)** – mitul că în fiinţare ar putea să existe repere absolute (dogmatice) şi alegeri absolute bazate pe ele – promovarea acestui mit făcându-se de către impostorii religioşi pentru a anula dreptul la alegere religioasă liberă al nefericiţilor credincioşi care ajung sub stăpânirea tiraniei şi totalitarismului lor religios „divin”.

16.- **Mitul omni-existenţelor** – mitul că ar exista sau că ar putea să existe ceva atoate-x,

ceva omni-x (de exemplu omniştient, omnipotent, atoate-făcător, etc.) - acest mit fiind promovat de tot felul de fiinţe „teologice" stupide sau după caz viclene, incapabile (respectiv nedoritoare) să sesizeze nişte contradicţii elementare inerente postulării acestor existenţe (calităţi) atoate-x, şi să facă diferenţa dintre o existenţă lingvistică (care există doar în dicţionar, doar ca şi cuvânt/sunet) şi o existenţă reală (perceptibilă şi altundeva decât în dicţionar, respectiv vorbire).

17.- **Mitul „imunităţii zeieşti"** - mitul că „zeii", „oamenii-zei" şi respectiv „ambasadorii" lor oficiali sunt (sau ar trebui să fie) mai presus de legea societăţii umane şi că astfel activitatea lor socială (religioasă, economică, politică, etc.) nu ar trebui să fie controlată de societate prin legi şi măsuri specifice – mitul acesta fiind promovat doar pentru ca impostorii „divini" să-şi poată realiza astfel nestingheriţi crimele şi înşelăciunile lor „divine".

17.1 Ei promovează astfel mitul confuziei divine dintre vorbe şi fapte – prin care oamenii ar trebui cică să confunde vorbele cu faptele în cazul special al „zeilor" şi al „trimişilor" lor.

17.2 Ei susţin deci că pentru ca cineva să fie considerat „zeu" sau „trimis" al lui este suficient ca el să se declare ca atare şi apoi „să aibă succes la public" cu impostura lui „divină" - numărul de victime credincioase pe care el le înşeală astfel fiind un criteriu propus pentru acceptarea „divinităţii" imposturii sale religioase.

17.3 Alo?... Societăţi democratice şi civilizate?.. Până când veţi mai permite continuarea acestei imposturi şi şarlatanii religioase?

18.- **Mitul necesităţii închinării divine** (respectiv a utilităţii şi posibilităţii existenţei unei astfel de închinări) – mitul că omul ar trebui să se închine neapărat cuiva mai ales zic unii dacă acesta proferează pe gură în neştire vorbe de autopreamărire goale de conţinut.

18.1 Este evident însă că Omul Liber nu se închină nimănui şi nu cere închinare de la nimeni!

19.- **Mitul necesităţii supunerii necondiţionate faţă de „divin"** – mitul că omul cică ar trebui să se supună „zeilor" şi „trimişilor" lor indiferent de crimele şi nenorocirile pe care ei le aduc asupra societăţii umane şi că omul nu ar avea astfel în sine o verticalitate şi o moralitate proprie (trebuind chipurile să o găsească pe aceasta doar în vorbele a tot felul de autodeclaraţi tirani „divini").

19.1 Pieriţi o voi de la mine biete stârpituri „divine" care nu aţi depăşit încă stadiul animalic de dezvoltare, cu tot cu ameninţările şi mârâiturile voastre „divine" şi mergeţi în necazul şi angoasa voastră „divină" şi nu mai trageţi şi pe alţii după voi în nenorocirea voastră bestialică.

19.2 Umanitatea liberă îşi declară independenţa faţă de voi („zei" şi „oameni-zei") şi e dispusă să şi-o apere prin toate mijloacele necesare.

19.3 Aşa că începeţi şi tremuraţi o voi lepădături „divine" ce aţi chinuit umanitatea atâta timp – vremea tiraniei voastre „divine" se apropie de sfârşit!

20.- **Mitul naturaleţii „transcendenţei"/ ascunderii „zeilor"** - mitul potrivit căruia cică, „zei" au nevoie să se ascundă după tot felul de „profeţi" şi „trimişi ai lor" şi cum că cică aceştia au o ruşine „divină" de a ieşi în faţă şi de a comunica cu societate umană în mod direct, fără de intermediari, şi astfel a-i demonstra acesteia prin fapte „zeieşti" concrete şi irefutabile (de natura celor necesare trecerii Testului de Acreditare a activităţii „zeilor"...) că ei sunt ceea ce sunt şi că nu e doar vorba de ei.

20.1 Acest mit este promovat de „casta" acestor „intermediari divini" de meserie doar pentru a-şi putea astfel continua impostura lor religioasă în societate.

21.- **Mitul „bunătăţii" intrinseci a religiei** – care promovează minciuna că în religie răul (înşelăciunea, minciuna, impostura, violenţa, şantajul, mafia, criminalitatea, etc.) nu se manifestă şi că astfel o religie oarecare manifestată în societate ca şi „societate comercială" (ca şi producătoare de produse religioase şi prestatoare de „servicii religioase") nu ar trebui să fie controlată de nimeni în ceea ce priveşte calitatea produselor şi serviciilor pe care ea le lansează pe piaţă – adică că nu ar trebui să fie în societate nici o instituţie socială seculară care să apere interesele consumatorului religios şi să-l protejeze pe acesta de consumul unor produse şi servicii religioase nocive pentru sănătatea lui fizică şi psihică.

22.- **etc.**

***

23. Prin combaterea influenţei nocive a acestor mituri propovăduite de religiile dogmatice Oamenii Liberi purced la un demers hotărât de eliminare a lor din conştiinţa individuală şi socială (a celor infectaţi cu ele) prin promovarea înţelegerii senine a inutilităţii, falsităţii şi nocivităţii lor.

24. În societăţile în care ei acţionează se dezvoltă şi se manifestă astfel de la sine o Nouă Ordine Religioasă – o ordine religioasă adaptată nevoilor şi dorinţelor actuale ale omului şi umanităţii, o ordine armonioasă capabilă să susţină dezvoltarea deplină a tuturor potenţialităţilor venite în existenţă prin exprimarea fiinţială a Erei Globalizării şi a Erei Individualizării; a Erei Informaţionale şi a Erei Cosmice.

25. Această Nouă Ordine Religioasă purcede deci spre organizarea superioară a fenomenului religios uman pornind de la realităţi religioase evidente pentru toată lumea:

25.1- posibilitatea abordării interogative profunde şi a cercetării de o manieră raţională şi ştiinţifică a oricăror aspecte ale fenomenului religios;

25.2- interdependenţa intimă a diferitelor aspecte religioase cu aspecte profunde ale manifestărilor politice, economice, psihologice, filozofice, artistice şi ştiinţifice;

25.3- prezenţa specifică a Întregului/ Universului în câmpul perceptiv imediat al fiecărei fiinţe umane;

25.4- existenţa visului şi psitruvisului/sufletului;

25.5- inexistenţa unei identităţi continue în mod absolut a fiinţei umane – caracterizată astfel doar de o identitate relativ continuă aflată evident în continuă schimbare şi transformare (la fel de altfel ca orice alt aspect al fiinţării);

25.6- existenţa unor dorinţe umane de protejare şi de vindecare de boli, de mărire a duratei vieţii umane, de trăire în armonie şi pace (în „paradis”), etc. - şi a evidenţei incontestabile a realităţii şi posibilităţii creşterii nivelului de satisfacere a acestor dorinţe intime ale omului doar prin abordarea lor serioasă de o manieră ştiinţifică şi tehnologică (şi nu prin tot felul de abordări religioase naive sau infantile);

25.7- existenţa în sistemul nostru psihic a Idealurilor Omului Universal şi a Eticii Armoniei care odată conştientizate ca atare ne pot ghida sensul moral şi existenţial de manifestare (a se vedea în acest sens cartea „Etica Armoniei”);

25.8- existenţa imposturii, şarlataniei şi a nebuniei în domeniul religios şi necesitatea eliminării lor din acesta prin demersuri individuale şi sociale cât mai concrete şi mai coerente (a se vedea pentru înţelegerea mai profundă a acestei realităţi şi cartea „Mitul credinţei”).

25.9- ş.a.m.d

***

26. După cum este evident această Nouă Ordine de organizare a fenomenului religios uman îşi găseşte exprimare deplină doar în religiile umaniste, socioteiste, nedogmatice, progresiste, libere şi democratice, axate în Ideal şi în Sursele Fericirii şi ghidate de Etica Armoniei, de Ţelurile şi de Faptele Omului Liber (a se vedea pentru detalii cartea „Manifestul Mişcării Trans-Religioase”).

4. Filosofie, Ştiinţă şi Religie

1. Dintr-o anumită perspectivă orice filosofie (sistem filosofic cât de cât închegat) este o religie potenţială, o religie nedezvoltată şi neimplementată material – la nivel de ritual, spaţiu sacru, etc.

2. Astfel dacă unui sistem filosofic oarecare (manifestat doar la nivelul ideilor, conceptelor, raţionamentelor şi ideologiilor) i se adaugă ritualuri şi alte aspecte specific religioase (spaţii sacre, promovarea unor „modele sacre”, „cler”, etc.) orientate în direcţia favorizării comunicării/ comuniunii (cu Sinele, cu Celălalt, respectiv cu Întregul) şi apoi se implementează (promovează) în largul societăţii (prin măsuri specifice luate de diferiţi factorii politici/ administrativi de conducere ai acelei societăţi) atunci el devine evident o religie (un sistem religios).

***

3. Dacă Economia cuprinde în sfera ei mijloacele intelectuale şi materiale de obţinere a produselor şi serviciilor necesare pentru satisfacerea nevoilor şi dorinţelor individuale şi colective, iar Politica cuprinde mijloacele de organizare şi administrare a acestui proces de satisfacere a nevoilor şi dorinţelor (a activităţilor de producere, distribuţie, etc. a produselor şi

serviciilor necesare în acest sens) Religia e evident că se organizează în legătură directă cu nevoia bazală a omului de relaţionare (comunicare, comuniune, empatizare):

- cu Sine (propriul psihic/ cu lumea interioară),
- cu Celelalte fiinţe, obiecte, fenomene şi stări (cu lumea exterioară)
- şi cu Întregul Existenţial (cu mediul totalizator care cuprinde în sine deopotrivă interiorul şi exteriorul) - pentru adaptare şi interacţiune optimă cu acţiunile specifice care se manifestă în legătură directă cu fiecare din aceste trei instanţe majore ale Realităţii.

4. La fel cum de exemplu Arta răspunde nevoii umane de exprimare creatoare Religia în mod similar apare şi se manifestă sub diferite forme pentru intermedierea/ înlesnirea Comunicării / Comuniunii cu Sinele (S), cu Celălalt (C) şi cu Întregul/ Universul (U) - a Comunicării SCU.

***

5. Vorbim deci de următoarele **nevoi specific religioase**:

5.1- nevoia de relaţionare directă şi ritualică (simbolică) cu Sinele („sufletul propriu") şi cu Ceilalţi (în special cu ceilalţi oameni membrii ai propriului grup social: trib, naţiune, rasă şi specie) implicată de necesitatea satisfacerii într-o formă organizată specific (ritualic, ceremonial) a unor nevoi cum sunt cele specifice: nevoii de recunoaştere socială, de ajutorare şi sprijinire reciprocă, de comunicare şi comuniune socială, de interacţiune şi acţiune socială comună (de grup) ordonată şi bine organizată (şi astfel artistică: frumoasă – „dramatică");

5.2- nevoia de relaţionare directă şi ritualică (organizată) cu Întregul (Totul/ Universul/ Cosmosul), nevoia de relaţionare dintre parte şi întreg, dintre „peşte" şi „ocean", dintre „fiinţă" şi tot restul existenţei („mediul fiinţial" - ceea ce îi permite ei să existe); adică cu alte cuvinte, nevoia de adaptare optimă la mediul fiinţial proxim şi îndepărtat în care omul se manifestă;

5.3- nevoia de relaţionare indirectă (intermediată) cu Întregul prin Simboluri Forţă ale lui percepute ca fiind reprezentative pentru el dar în acelaşi timp şi ca fiind mult mai aproape de felul specific de a fi al fiinţei care apelează la intermediere în relaţia ei cu Întregul (prin tot felul de forme antropomorfe (umane) de manifestare, respectiv prin alte forme generale familiare: animale, plante , elemente naturale...;

5.4- nevoi ale mentalului intuitiv-volitiv de găsire şi urmare a unor scopuri pe termen lung (tinzând spre infinit) pentru a genera astfel continuitate de acţiune şi stabilitate identitară celui care şi le asumă;

5.5- nevoia de manifestare şi de organizare armonioasă a societăţii concretizată prin dezvoltarea şi promovarea (impunerea) în societate a unor norme etice şi morale menite a proteja existenţa armonioasă a individului şi societăţii.

5.6- etc.

***

6. În sensul satisfacerii acestor nevoi religioase, în cadrul fiecărui fenomen religios în parte se dezvoltă, de către creatorii şi promotorii lui, un set de valori şi reguli particulare menite a reglementa gândirea şi acţiunea specifică în cadrul acelui grup.

7. Aceste valori şi reguli apoi sunt promovate prin intermediul unor povestiri/ mituri, a unor expuneri raţionale, a unor exprimări simbolice (metaforice), etc. şi sunt întărite în psihicul membrilor acelui fenomen religios prin Ritualuri de Trecere impregnate de prezenţa acestor Valori, Idei şi Idealuri şi a unor Ritualuri de Reamintire periodică a lor prin intermediul acţiunii directe a acelora dintre membrii acelei religii special desemnaţi şi pregătiţi în acest sens (potrivit unor criterii şi a unui demers educaţional bine stabilit), desfăşurate în cadrul unor spaţii „sacre" special desemnate/ construite.

8. De aceea dacă am lua dintr-o religie comunicarea / comuniunea/ empatizarea cu Sinele, cu Celelalte fiinţe (cu semenii umani în special) şi fenomene, respectiv cu Întregul Existenţial (realizată pe baza unor valori şi reguli specifice) am vedea că nu ar mai rămâne acolo nici o religie.

***

9. Se pot identifica deci în mare, următoarele **şase condiţii cumulative necesare pentru apariţia unui fenomen religios:**

9.1- existenţa unui sistem de idei, concepte, simboluri, mituri, „povestiri sacre", axiome (credinţe), raţionamente, deducţii relativ „închegate" - împărtăşite în marea lor majoritate de mai mulţi indivizi (minim 2, maxim nelimitat), sistem din care rezultă astfel o gândire şi o acţiune de grup specifică.

9.1.1 Din acest sistem conceptual fac parte „povestea sacră/ mitică", oamenii/ fiinţele „sacre/ mitice" care apar ca promotori ai unor valori „sacre" considerate de acel grup ca fiind

necesar a fi respectate pentru atingerea unor ţeluri „sacre” (acceptate de majoritatea grupului) – care se îndreaptă de obicei în direcţia atingerii „nemuririi beatifice” şi a „trăirii paradisiace”.

9.2- Susţinerea şi uşurarea Comunicării şi Comuniunii cu trei instanţe: Sinele, Celălalt şi Întregul (sineitatea, alteritatea şi totalitatea) – această comunicare şi comuniune (empatie) poate îmbrăca în principal patru forme majoritare (de „acţiuni sacralizante”):

-„rugăciunea” (discuţia/ adresarea directă şi/ sau intermediată, formală sau informală cu fiecare din cele trei instanţe);

- „meditaţia”/ reflecţia asupra diferitelor aspecte ale celor trei realităţi menţionate;
- ritualul simbolic / „magic” / ceremonial etc.
- dansul, artele marţiale („dansurile şi luptele sacre”).

9.3- Practicarea unor ritualuri (ceremonii) „de trecere” - care marchează trecerea prin evenimentele majore ale vieţii individuale (naştere, pubertate, majorat, căsătorie, procreare, maturitate, boală, moarte, „înviere” etc.); sociale (începerea ciclului educativ, intrarea în ciclul productiv, urcarea în ierarhia socială, ieşirea din ciclul productiv („pensionarea”), comemorarea, etc.) şi naturale (terestre: legate de schimbarea anotimpurilor, de ciclurile agricole, de relaţionarea cu fenomenele naturale (ploaia, vântul, norii, etc.) respectiv cosmice: solstiţii, echinocţii, evenimente legate de fazele lunii, de eclipse, de ciclurile solare, sau de alte evenimente cosmice, etc.).

***

9.4- Practicarea unor ritualuri repetate periodic (de mai multe ori pe zi şi/ sau zilnic/ săptămânal/ zetimal/ lunar/ centimal/ anual (terestru şi cosmic) etc. în cadrul cărora sunt reamintite şi subliniate valorile (ideile, conceptele, raţionamentele, miturile, simbolurile, etc.) comune susţinute de acea comunitate – care fac astfel posibilă apariţia şi manifestarea acţiunilor comune.

9.4.1 Aici sunt cuprinse şi ritualuri de „sacralizare/ resacralizare” periodică a individului, a casei lui, a diferitelor obiecte care îi aparţin, a sanctuarului, etc.

9.5- Locuri de întâlnire pentru grup („sacre”) care prin arhitectură şi imagistică (picturi, sculpturi, simboluri, etc.) şi prin obiectele de decor amintesc de valorile de gândire şi acţiune comune grupului respectiv.

9.6- Oameni „sacrii” – care coordonează activităţile grupului servind şi ca exemplu de comportament pentru acesta.

***

10. Vedem astfel că una din deosebirile majore dintre un sistem politic şi unul religios este aceea că de obicei cel politic nu are Ritualuri (ceremonii) de Trecere specifice evenimentelor majore (naştere, numire, pubertate, majorat, căsătorie, concepţie, boală, moarte) şi nici Ritualuri (ceremonii) Periodice (de exemplu săptămânale) de reamintire a valorilor împărtăşite de grup, desfăşurate în „spaţii sacre” special construite în acest sens...

11. Când însă un sistem politic îşi însuşeşte pentru sine şi aceste elemente el devine în mod evident un sistem religios.

12. Şi evident că atunci când un sistem religios le pierde pe cele mai sus amintite (din cele 6 specifice) atunci el devine un sistem politic.

***

13. Când unei idei filosofice (unei teorii) i se aplică o metodă ştiinţifică de cercetare pentru a-i verifica viabilitatea şi corectitudinea ceea ce rezultă după verificare este Ştiinţă.

14. Dacă Ştiinţei obţinute astfel sau direct ideii filosofice iniţiale (prin evitarea etapei confirmării ştiinţifice) i se adaugă un sistem filosofic (netestat ştiinţific) sau unul ştiinţific de organizare şi administrare şi apoi el este comunicat/ promovat (transmis), receptat/ înţeles şi în cele din urmă acceptat de către un grup din societate, atunci ea devine după caz Politică Ştiinţifică, respectiv Neştiinţifică.

15. Iar dacă acestui sistem politic ştiinţific respectiv neştiinţific (neverificat în privinţa pretenţiilor sale prin cercetare şi experimentare ştiinţifică adecvată) i se adaugă Ritualuri „de Trecere” şi de „Reamintire” orientate în direcţia intermedierii şi sprijinirii Comunicări/ Comuniunii SCU, el devine un sistem religios.

***

16. Din această perspectivă înţelegem de ce Sistemul Religios apare de obicei ca fiind cel mai complex sistem dintr-o societate (dintre cele 7 specifice celor 7 Raze) - anume deoarece cuprinde în sine (de o manieră ştiinţifică sau neştiinţifică după caz): un sistem filosofic, o psihologie specifică, un sistem economic şi politic specific şi o artă şi o ştiinţă specifică.

17. Astfel pretenţia pe care o are de multe ori un fenomen religios sau altul, anume de a

ieşi în faţă şi de a controla toate aspectele unei societăţi, se bazează pe cuprinderea în sine (într-o formă mai mult sau mai puţin dezvoltată, respectiv întemeiată ştiinţific) a tuturor elementelor mai sus menţionate.

***

18. Recapitulând ideile precedente putem vedea deci că un sistem filosofic apare de obicei ca un sistem de idei, concepte, raţionamente, constatări, axiome etc. relativ închegat şi relativ complex (cel puţin privit în contextul spaţio-temporar în care el este creat), respectiv relativ întemeiat (care nu apare din start ca fiind total absurd în majoritatea afirmaţiilor sale pentru marea masă a indivizilor în timpul cărora el este creat), de raportare la sine şi la ceilalţi (oameni, alte fiinţe, obiecte, fenomene, stări, etc.) precum şi la mediul fiinţial (Întregul/ Universul) care le cuprinde pe toate acestea (privit din perspectiva a diferite nivele simbolice şi reale de cuprindere şi manifestare ale lui).

19. Dacă acestui sistem filosofic i se adaugă o acţiune sistematică bine organizată, de convingere a cât mai multor indivizi, de utilitatea valorilor pe care el le promovează, urmată de receptarea şi acceptarea (directă sau indirectă, explicită sau implicită) a acestora de către un grup de indivizi, ceea ce rezultă este un sistem politic – un sistem care face posibilă realizarea unor acţiuni comune de către membrii acelui grup social bazate pe valorile comune promovate de sistemul filosofic pomenit, asumate ca atare de acel grup.

20. Apoi dacă acestui sistem politic i se adaugă şi Ritualuri şi un Spaţiu „sacru” dedicat acelor Valori/ Idealuri şi Comunicării/ Comuniunii SCU, se obţine un sistem religios.

****

21. Astfel există sisteme filozofice (sisteme de idei, raţionamente, etc.) relativ închegate care dau un răspuns (mai mult sau mai puţin întemeiat ştiinţific) la majoritatea problemelor filosofice fundamentale: fiinţa, omul, societatea, valoarea, utilitatea, binele, răul, sensul, comunicarea, viaţa, sufletul, întregul, moartea, nemurirea, etc. şi există încercări de filosofare (filosofii incomplete, neînchegate funcţional, mai simple, mai restrânse, care tratează doar câteva din problemele filosofice fundamentale iar pe restul le ignoră.

22. Şi mai există bineînţeles şi „filosofeli”: sisteme neînchegate (de obicei dovedite ca fiind total incoerente la o analiză mai atentă) de opinii şi păreri care nu sunt însoţite de nici un efort serios de întemeiere a lor şi nici de încercarea de închegare a lor într-un sistem filosofic complex relativ coerent (cel puţin într-un anumit context cultural şi pentru momentul de timp specific în care se manifestă) de raportare funcţională cu diferitele aspecte ale realităţii.

***

23. Privită cel puţin din punct de vedere etimologic Filosofia presupune dragostea de (dorinţa de/ căutarea de) înţelepciune (de ştiinţă) – ea apare astfel ca fiind aceea care precede Ştiinţa.

24. Din această perspectivă FiloSofia (dragostea de înţelepciune) este efortul de creaţie ideal- conceptual-teoretică bazat pe cercetarea şi educaţia anterioară (pe ştiinţa existentă) menit a aduce noi descoperiri ştiinţifice (o nouă înţelepciune în sensul cel mai legitim cu putinţă al acestui cuvânt).

25. Astfel privită Filosofia este Propunerea unei Ştiinţe (a unei înţelepciuni) iar dacă aceasta se verifică prin metodele şi procedeele ştiinţifice, prin cercetare şi experiment ştiinţific atunci ea încetează să mai fie doar dragoste/ dorinţă de Înţelepciune şi devine obiectul dorit: Înţelepciune (ştiinţă).

26. Filosofia apare astfel ca fiind anticamera ştiinţei: ea este cea destinată a mărşălui perpetuu în avangarda ştiinţei.

***

27. Un sistem filosofic cuprinde de obicei trei tipuri de valori:

- centrale – cele în jurul cărora este închegat tot sistemul filosofic (care formează coloana lui vertebrală) – aici se includ Idealurile şi Ţelurile propuse spre atingere;
- secundare – care sunt generate aproape automat de valorile centrale în vederea detalierii şi manifestării lor prin diferite aspecte specifice de implementare/ realizare concretă;
- terţiare – valori puse pentru ornamentarea şi „înfrumuseţarea” artistică (emoţională) a sistemului (cuprind de exemplu reprezentări artistice, simbolice, narative ale primelor două tipuri de valori).

28. Fiecare valoare centrală generează anumite tipuri specifice de componente cognitive şi informaţionale şi invers - urmărindu-le pe aceste componente concrete putem identifica valorile centrale care le susţin.

29. Bineînţeles că de multe ori, mulţi oameni se mulţumesc cu „ornamentele” şi nu mai văd

din cauza lor valorile primare şi secundare.

30. Acest lucru le este dăunător lor din mai multe considerente.

31. În primul rând, dacă aceste valori prime (generatoare) sunt bune (utile) a fi reperate şi însuşite conştient de individ şi ele nu mai pot fi reperate şi uşor conştientizate din cauza „ornamentelor” (miturilor, tradiţiilor „populare”, povestirilor, simbolurilor, etc.) care le acoperă, puterea lor de ajutor (utilitate) se pierde astfel considerabil.

32. Apoi, dacă aceste valori generatoare se dovedesc a fi rele (neutile, dăunătoare) este greu să le fie vădită orientarea negativă dacă nici măcar nu le este percepută prezenţa (dacă ele nu apar direct ci doar voalat sub mituri, tradiţii şi simboluri).

***

33. Din perspectiva celor 7 Raze putem vorbi de următoarele tipuri de filosofii (teorii propuse spre verificare ştiinţifică):

- filosofie fundamentală (filosofia filosofiei);
- filosofia psihicului („sinelui”/ „sufletului”) - dă naştere sistemelor filosofice psihologice – care prin verificare ştiinţifică devin sisteme psihologice;
- filosofie economică;
- filosofie politică;
- filosofia artei;
- filosofie religioasă – care generează teorii de organizare religioasă optimă a unui societăţi – a căror veridicitate şi utilitate ar trebui să fie imediat verificată prin cercetare şi experiment ştiinţific atent controlat.
- filosofie ştiinţifică (a ştiinţei) – prin care se emit ipoteze şi teorii necesar a fi demonstrate ulterior, în domeniile „tari” ale ştiinţei: fizică, chimie, biologie, astronomie, matematică, informatică, etc.

***

34. Ca să apară ca fiind suficient de închegat (cu pretenţii de universalitate) un Sistem Filosofic trebuie să dezvolte teorii ştiinţifice, la un nivel acceptabil pe fiecare din cele 7 Raze (chiar dacă nu în toate la fel de consistent).

35. Apoi pentru ca un sistem religios să fie consistent (coerent) trebuie să cuprindă în sine doar acele filosofii (de natură psihologică, economică, politică etc.) care au fost demonstrate ca fiind viabile şi veridice în urma unui proces de verificare ştiinţifică a enunţurilor (pretenţiilor) lor.

36. Un sistem religios care cuprinde în sine filosofii care sunt demonstrate ca fiind neveridice din punct de vedere ştiinţific şi mai mult chiar nefolositoare din punct de vedere uman (al intereselor umanităţii în ansamblul ei) este un sistem religios cel mai probabil pus fie în slujba intereselor meschine ale unor şarlatani, fie a unor bolnavi psihici.

37. Putem vorbii deasemenea de religii incomplete (de încercări eşuate de realizare a unor religii) atunci când în cadrul lor nu sunt tratate consistent toate cele 7 Raze ale Cunoaşterii Universale (de exemplu prin inhibarea/ împiedecarea dezvoltării în cadrul lor a Ştiinţei şi/ sau a Artei şi/sau a Filosofiei, etc.).

38. Acestea sunt evident religii deformate, eşuate, bolnave, handicapate!

39. Şi în cele din urmă vorbim iată şi de religii delirante – vorbim de delirul religios – care aruncă la întâmplare, în mod vădit împrăştiat, parţial, incomplet, incoerent tot felul de fraze „inspirate” despre diferite aspecte ale realităţii.

40. Acestea evident cu greu le putem numi religii, din moment ce apare de la o poştă că ele sunt doar deliruri şi halucinaţii „spirituale”, demne de luat în serios doar în cadrul spitalelor de psihiatrie şi doar de către pacienţii acestora, respectiv de doctorii de acolo (fiecare dintre aceste două categorii având bineînţeles motive şi scopuri specifice pentru o atare abordare serioasă).

***

41. Ştiinţa şi tehnica cuprinde toate acele cunoştinţe (legi de organizare, de funcţionare, etc.) şi maşinării, tehnologii şi metode de cercetare dovedite în mod evident pentru toată lumea ca fiind veridice şi funcţionale.

42. Filosofia (teoria) poate să devină ştiinţă doar în măsura în care trece testele de acceptare ale acesteia.

43. În rest ea nu este decât vorbă goală lipsită de conţinut!

***

44. Demersul folositor pentru umanitate de manifestare a filosofiei, ştiinţei şi religiei este astfel următorul:

- odată apărută Filosofia (ipoteza, ideia, teoria) despre diferite aspecte ale realităţii, ea trebuie imediat verificată temeinic prin metoda ştiinţifică: dacă se dovedeşte corectă filosofia devine ştiinţă (teoria devine practică); dacă se dovedeşte ca fiind nevalidă ea se aruncă la coşul de gunoi al fratelui creator şi se caută o alta validă;
- odată devenită ştiinţă ea trebuie difuzată în societate pentru ca să poată fi folosită ca atare de toţi cei interesaţi – sub forme specifice (economice, psihologice, politice, religioase, etc.);
- iar dacă acestor forme li se adaugă Ritualuri şi spaţii „sacre" desemnate explicit comunicării/ comuniunii SCU, ele devin Religii Ştiinţifice.

***

45. Cum însă ştiinţa şi metodologia ştiinţifică de cercetare a lumii este o invenţie relativ recentă în istoria umanităţii de cele mai multe ori în trecut se sărea peste etapa verificării ştiinţifice a teoriei şi se trecea direct la împrăştierea ei în societate.

46. Astfel au rezultat în societate enorm de multe erori (/orori) şi sisteme filosofice disfuncţionale, aproape în întregime neveridice (bazate doar pe imaginaţie sterilă şi pe minciuni şi şarlatanii) care s-au transformat în nenumărate religii „erori", multe dintre ele din păcate încă persistente în societatea actuală.

***

47. Filosofia este o intuiţie, o imaginaţie, o construcţie conceptuală (ideatică), o teorie, o previziune (o „profeţie") care trebuie ulterior să fie supusă cercetării prin metoda ştiinţifică dacă vrea să nu rămână doar la stadiul vorbelor goale de conţinut.

48. Iar dacă trece testul acesta, filosofia devine ştiinţă: intuiţia devine evidenţă, teoria devine practică, imaginaţia devine percepţie directă, previziunea devine fapt împlinit.

49. Dacă nu îl trece nu este nimic mai mult decât o filosofie ratată: o intuiţie înşelătoare, o imaginaţie sterilă, o teorie goală de conţinut, o profeţie falsă.

50. Iar dacă prin cercetare ştiinţifică nu poate fi verificată deocamdată, ea rămâne o incertitudine: ceva care nu poate fi nici confirmat nici infirmat – dar atenţie pentru cei care fac deducţii de doi lei: ceea ce nu se poate verifica nu este automat ceva real şi veridic – ci este doar ceva care nu se poate verifica şi atât!

51. În plus chiar dacă nu se poate infirma cu certitudine o teorie de multe ori ea poate fi respinsă cu o foarte mare probabilitate pe baza unor probe colaterale şi a unor implicaţii absurde pe care ea le-ar avea dacă ar fi adevărată.

5. ReligioLogia

1. Ştiinţa religioasă (a religiei) – religiologia – are ca obiect de studiu fenomenul religios cu toate componentele sale: ritualuri şi ceremonii, doctrină (învăţătură), mituri şi povestiri, structură ierarhică, locaşuri de cult, raportul cu diferite aspecte ale cunoaşterii umane (cu filosofia, politica, economia, arta, ştiinţa etc.), etc.

2. În cadrul religiologiei se studiază mecanismele de manifestare a diferitelor fenomene religioase şi ezoterice (religii, mişcări religioase, secte, societăţi secrete şi discrete, etc.).

***

3. **În acest sens se realizează:**

3.1- studii atente de identificare a componentelor majore şi minore (de natură biologică, psihologică, socială, individuală, etc.) ale unui fenomen religios în genere – pornind de la studiul analitic al diferitelor manifestări religioase existente sau trecute;

3.2- clasificări a acestor fenomene după criterii precis stabilite;

3.3- valorizări ale lor din punct de vedere a diferitelor interese ale indivizilor şi umanităţii în genere;

3.4- „arbori genealogici religioşi" pentru fiecare din aceste fenomene religioase pentru a li se stabili cu precizie sursele lor de inspiraţie, contextul religios în care s-au format, împrumuturile pe care le-au făcut din alte religii şi alte influenţe cauzale (biologice, psihologice, politice, economice, etc.) care au contribuit la crearea şi răspândirea lor în societate;

3.5- studii ale procesul de „selecţie naturală religioasă" pentru a înţelege care au fost (şi sunt) factorii care avantajează supravieţuirea şi expansiunea unui fenomen religios în societate (sprijinul factorilor politici, apelul la un număr cât mai mare de indivizi, modul de organizare administrativă în cadrul unui fenomen religios, activitatea susţinută de „prozelitism", „tehnicile de îndoctrinare" şi de „control psihic" folosite, existenţa „clerului", etc.);

3.6- studii ale comportamentului religios din punct de vedere al necesităţilor şi dorinţelor psihologice ale unui individ – cum ar fii:

- nevoia de comunicare, de comuniune (empatie), de apartenenţă la un grup (de manifestare comunitară);
- nevoia de siguranţă (de diminuare a neliniştii şi anxietăţii „sociale" prin găsirea în grup a unui sprijin la nevoie, a unei surse de apărare împotriva unor factori agresivi externi, etc.);
- nevoia de orientare idealistă (pe baza unor scopuri şi ţeluri stabilite pe termen mediu şi lung);
- nevoia de manifestare etică şi morală (ca garanţie a menţinerii existenţei armonioase a grupului);
- nevoia de regăsire identitară precisă şi prin aceasta de realizare a unor obiective comune membrilor grupului religios respectiv (satisfacerea nevoilor şi obţinerea unui anumit statut de putere care să le permită să supravieţuiască şi să se înmulţească);
- etc.
- sau diferite nevoi economice, politice, artistice, etc.

3.7- identificarealegilor de organizare şi manifestare generală a fenomenului religios;

3.8- studii ale legăturilor mai mult sau mai puţin puternice pe care fenomenul religios în genere (respectiv fiecare fenomen religios particular) îl are cu diferite aspecte de manifestare ale celorlalte 6 raze: cu economia, politica, filosofia, psihologia, arta şi ştiinţa;

3.9- studii ale factorilor de influenţă imediată pe care diferite aspecte ale realităţii (cum sunt cele specifice visului, tendinţelor tiranice şi totalitare, comportamentelor şarlatanice, nebuniei, imaturităţii psihice, sclaviei psihice, etc.) îl au asupra creării unei percepţii specifice în legătură cu aspecte religioase cum sunt cele de „suflet", „spirit", „zeu", „demon", „profet/ avatar", „întreg", „viaţă după moarte", „răsplată/ pedeapsă post-mortem"...

3.10- studii ştiinţifice întemeiate de revelare a efectelor psihice şi fizice reale pe care le au asupra indivizilor diferite tipuri de rugăciuni (în funcţie de întinderea lor, ritmicitatea cu care sunt făcute, obiectul spre care se îndreaptă, efectele scontate, etc.); meditaţii (tot aşa în funcţie de durata lor, ritmicitatea cu care sunt făcute, obiectul de concentrare, forma lor, etc.); ritualuri...; tehnici „psihoterapeutice", etc.

3.11- studii ale impactului fenomenului psihic al credinţei dogmatice asupra psihicului în general, mai ales pentru înţelegerea aspectelor negative pe care aceasta le generează asupra personalităţii celui afectat - pentru a indica astfel modalităţile de eliminare a ei din mentalul lui;

3.12- studii ale impactului autosugestiei, al efectului placebo, al autohipnozei, al hipnozei de grup, etc. atunci când acestea sunt folosite sub acoperirea rugăciunii, meditaţiei, ritualului şi a altor tehnici de „perfecţionare spirituală";

3.13- etc.

4. Prin munca de cercetare ştiinţifică mai sus menţionată se identifică legile generale (biologice, psihologice, sociologice, etc.) care ghidează manifestările specifice fiecărui fenomen religios particular.

5. Aceste legi şi teorii se identifică, se enunţă şi apoi se verifică prin studii şi experimente ştiinţifice atent controlate**.**

***

6. **De ce folosim pentru această ştiinţă numele de religiologie şi nu pe acela de teologie?**

7. Simplu: teologia este „ştiinţa despre zeu" (zei), pe când religiologia studiază toate aspectele manifestărilor religioase (şi nu doar pe acelea legate strict de studiul unor „zei" ipotetici).

8. Teologia, ca ştiinţă a studierii fenomenului „zeiesc", studiind astfel toate „zeităţile" „existente" pe baza unor observaţii şi experimente ştiinţifice atent controlate, este doar o parte a religiologiei – o subramură de studiu a ei.

9. Teologia trebuie să abordeze fenomenul „zeiesc" din cât mai multe perspective posibile (biologice, politice, psihologice, economice, etc.) pentru a-i înţelege adevăratele fundamente şi adevăratele mecanisme de manifestare în societatea omenească.

10. Sunt luate astfel în calcul ipotezele până acum cel mai credibile: anume, ale „zeului" ca fiind o simplă creaţie mentală (imaginară) a unor psihice aflate în nevoie de „factor ultim" de stabilitate, nevoie concretizată de cele mai multe ori negativ în devieri psihice (deliruri gradomaniace şi schizofrenice) sau în strategii de înşelare a vigilenţei celor aflaţi în nevoie psihologică (intelectuală, emoţională, etc.) de „factor ultim de stabilitate".

11. Dar se pot lua în calcul şi ipoteze foarte puţin probabile cum ar fi cele ale existenţei „unor ciudăţenii ale naturii" numite de unii „zei" cu caracteristicile specifice acestora, sau a manifestării lor sub forma unor fiinţe extraterestre super evoluate cel puţin tehnologic, etc.

12. Această abordare trebuie însă apropiată cât mai ştiinţific şi experimental cu putinţă.

13. Apoi în funcţie de efectele concrete pe care le presupune existenţa „zeilor" pentru individ şi societate trebuie să fie gândite măsurile cele mai armonioase, utile şi optime de luat, pentru interacţiunea socială cu aceşti „zei" imaginari (de tip delir psihotic sau doar de tip „factor ultim" de înşelare) sau de tip extraterestru „superdezvoltat", respectiv „ciudăţenii ale naturii".

14. În ceea ce priveşte abordarea „zeului" ca fiind Întregul (totul/ cosmosul) considerăm că această abordare nu face decât să aducă o confuzie inutilă între două concepte care nu se suprapun: acela de „zeu" şi acela de „tot" (întreg, univers, etc.).

***

Alte constatări şi observaţii:

15.- Numărul de ritualuri religioase (verbal - gestuale) identice efectuate de un individ într-o perioadă dată de timp (o zi, o lună..) este de obicei invers proporţional cu gradul de sănătate psihică a individului respectiv.

15.1 Astfel cu cât un individ efectuează într-o perioadă scurtă de timp mai multe ritualuri identice cu atât creşte probabilitatea de a se îmbolnăvi psihic de obsesii, paranoia, personalitate dublă, dependenţă verbal-gestuală de cuvinte şi gesturi „magice", etc.

15.2 Apoi dacă anumite ritualuri (verbale şi gestuale) ajung să fie efectuate de o manieră identică de mai multe ori pe zi (pe o perioadă îndelungată – mai mult de câteva luni) atunci îmbolnăvirea psihică (de natură religioasă) este aproape garantată.

16.- Caracterul anti-individual (sclavagist – anti libertăţi individuale) al unei religii creşte în mod proporţional cu gradul de libertate socială care li se acordă întemeietorilor, conducătorilor şi „zeităţilor" (acolo unde este cazul) specifice acelei religii.

16.1 Lipsa de control democratic asupra activităţii sociale a acestora duce în mod inevitabil la instaurarea în societate a tiraniei religioase (a tiraniei „divine" şi a totalitarismului „spiritual").

***

17.- În esenţă (faptă) o religie este 90 la sută acţiune faptică specifică (ritual, ceremonie, instituţii sociale specifice, etc.) şi maxim 10 la sută teorie (doctrină), sau altfel spus cel puţin 90 la sută din membrii unei religii cunosc doar formele ei de manifestare (acţiunile faptice pomenite) şi foarte puţin (şi superficial) sau chiar deloc doctrina (ideile) ei.

17.1 Din acest considerent (al impactului social al formelor specifice ale unei religii) putem spune fără să greşim prea mult că forma ritualică (cu tot ce cuprinde ea – demers ritualic specific, obiecte şi spaţii „sacre", indivizi care „oficiază", întâlniri comunitare, etc.) a unei religii este acea religie.

Abordare prevăzătoare

18. Trebuie conştientizat de către societate faptul evident că nu toate religiile existente sunt la fel de bune, ba mai mult chiar că multe dintre ele sunt rele de-a dreptul, ducând la degradarea umană a celor care le cad în plasă.

19. De aceea în cadrul Religiologiei şi al TransReligiei trebuie cercetate cu atenţie şi maximă putere de discriminare toate religiile, sectele, cultele, ideologiile, etc. pentru a descoperii în ele efectele negative (fizice şi psihice) pe care le generează pentru individ şi societate şi a le denunţa public pe acestea pentru a fi cunoscute de oricine nu vrea să fie afectat de ele şi pentru a se putea lua astfel măsurile necesare pentru înlăturarea cauzelor reale (religioase, politice, psihologice, filosofice, economice, etc.) ce generează aceste efecte nedorite.

20. În acelaşi sens trebuie abordat ştiinţific orice fenomen pretins a fi „supranatural" şi „miraculos" pentru că de cele mai multe ori (în 99,9 la sută din cazuri) aceste „miracole" nu sunt decât „trucuri de doi lei" şi „magii de bâlci" concepute de cei care le fac pentru a amăgi pe cei care asistă la „spectacol" şi a profita apoi de pe urma lor în cele mai diverse moduri imaginabile cu putinţă.

21. Trebuie cercetate şi denunţate prompt toate abuzurile psihice, sexuale, financiare, materiale, familiale, de conştiinţă, etc. pe care le fac în mod intenţionat tot felul de religii dogmatice, cu porniri tiranic „divine".

22. Trebuie conştientizat că minciuna şi înşelăciunea nu ocolesc deloc domeniul religios ci chiar dimpotrivă - ele se lăfăie momentan în cadrul lui chiar mai mult decât în orice alt domeniu al activităţii sociale.

23. Aceasta este pentru unii o constare dureroasă: pentru omul liber însă, nu este decât punctul realist, obiectiv şi necesar de pornire pentru realizarea procesului de asanare şi curăţare a acestui domeniu social de toate lepădăturile „divine" care îl pângăresc cu faptele lor animalice şi bestialice.

24. Şi poate veţi întreba unii din voi: dar de ce să ne batem capul cu toţi nebunii şi cu tot felul de afirmaţii evident tâmpite?

25. Simplu: pentru că fraţi de-ai noştri care nu au fost la fel de atenţi ca şi noi acum suferă din cauza acestor nebuni şi/sau idioţi, ca să nu mai vorbim de şarlatani.

26. E drept că e oarecum şi vina lor că au căzut în capcane aşa de evidente cum sunt cele specifice credinţei dogmatice, dar e şi vina noastră ca şi indivizi şi ca societate că îi lăsăm în pace pe aceşti şarlatani religioşi să-şi întindă capcanele lor credincioase perfide peste tot în jurul nostru.

27. Armele de denunţare a acestor şarlatanii şi imposturi religioase bazate pe tot felul de credinţe dogmatice sunt simple:

- informarea insistentă bazată pe argumente solide şi irefutabile, a celor „fraieriţi spiritual" de înşelăciunea la care sunt supuşi (informare cel puţin la fel de insistentă ca şi încercările lor de a aduce în mod inconştient şi pe alţii să cadă în aceeaşi capcană în care au căzut şi ei);
- încurajarea continuă a dialogului sincer (lipsit de ipocrizii, prejudecăţi şi nesincerităţi) şi a dialogului critic constructiv asupra problemelor în cauză;
- proteste individuale şi colective împotriva menţinerii în societate a şarlataniilor religioase respective;
- demersuri oficiale susţinute şi bine întemeiate îndreptate spre factorii de decizie dintr-un stat pentru a le determina să ia măsurile legale care se impun pentru împiedecarea manifestării în aceea societate a oricărei forme de impostură religioasă.

28. Şi să ne înţelegem bine – nu includem aici doar unele din religiile şi sectele nou apărute, ci toate religiile dogmatice: vechimea lor (chiar şi de mii de ani) nu este o dovadă a neafectării lor de impostură, nebunie şi înşelăciune – mai ales că în acest domeniu religios nu a existat niciodată o politică publică seculară de organizare legislativă coerentă şi obiectivă (nepartinică) a lui.

***

29. Cercetarea tuturor aspectelor unei religii trebuie să se facă cu obiectivitate ştiinţifică şi cu întemeiere adecvată, rezultatul ei fiind astfel foarte bine fundamentat dar în acelaşi timp deschis criticii constructive şi îmbunătăţirii continue cu noi descoperiri ştiinţifice care pot apare pe parcurs.

30. Cercetătorul TransReligios face aceste cercetări atente ale tehnicilor religioase şi spirituale de „însclavizare psihică", de „control al minţii", de „influenţare mentală" folosite de toate religiile dogmatice, pentru a le putea înţelege mecanismele de acţiune şi astfel a se putea feri de a le cădea în capcană şi a le putea denunţa apoi în cadrul societăţii, pentru ca şi alţi indivizi să se poată feri de răul lor.

31. El face aceasta pentru că-şi iubeşte aproapele şi nu vrea să-l lase în suferinţă, dar nu-l obligă însă pe acesta să iasă din ea, dacă constată că „victima" acestor religii dogmatice în mod conştient (în deplină cunoştinţă de cauză şi fără a fi forţată în vreun fel) vrea să rămână în suferinţă.

32. Oricum nu ar putea să o facă deoarece fiecare om este individual responsabil pentru alungarea suferinţei psihice proprii prin efectuarea unor acţiuni armonizatoare specifice.

33. În plus, fiecare are pe lângă dreptul la fericire şi dreptul la suferinţă – are dreptul să sufere din proprie iniţiativă (să fie masochist, sinucigaş, etc.) cel puţin atâta timp cât prin suferinţa lui nu deranjează pe alţii (suferă în particular) şi nu vrea să-i facă şi pe alţii să sufere alături de el (să transmită în societate pornirile sale masochiste, sinucigaşe şi/sau criminale).

34. Omul TransReligios vrea să-i ajute pe toţi cei afectaţi de boala psihică a credinţei dogmatice să scape de ea, deşi ştie că pentru mulţi dintre cei afectaţi cu VCD este deja prea târziu – boala credinţei a progresat în cazul lor într-atât încât este ireversibilă (în curând va duce la distrugerea lor psihică şi fizică totală).

35. El vrea să-i ajute pe toţi cei ţinuţi în lanţuri religioase („pentru binele lor") să se elibereze de acestea şi poate să facă aceasta arătându-se lor ca un viu exemplu de încarnare deplină a libertăţii religioase autentice şi de promovare idealistă a tuturor valorilor cu adevărat

spirituale ale umanităţii.

36. Trebuie astfel să nu ne ascundem după deget: oricât am dori noi să nu fie aşa „răul” există şi în domeniul religios-spiritual!

37. El există în interiorul nostru (la nivel psihic sub forma raţionamentelor greşite, a aşteptărilor false, a credinţelor dogmatice, etc.; la nivel fizic sub forma viruşilor, bacteriilor patogene..) şi în afara noastră: în societate (manifestat sub forma elementelor perturbatoare ale armoniei ei: hoţi, bătăuşi, criminali, înşelători, impostori, etc. şi sub forma ideologiilor, religiilor, politicilor, filosofiilor care permit manifestarea pe scară largă în societatea umană a acestor componente antisociale dându-le tot felul de justificări puerile, care mai de care mai „spiritual-animalice”.

38. A ne face că nu îl vedem atunci când se manifestă, a întârzia să luăm atitudine concretă împotriva lui nu face decât să ne mărească suferinţa pe care el ne-o cauzează (ca durată şi ca intensitate a ei).

39. A privi în altă parte atunci când răul (propriu, individual şi social) se manifestă înseamnă a alunga din noi Spiritul Idealistic, a ne depărta de Sursele Armoniei, a alunga din noi Umanitatea, a alunga din noi Binele, Dreptatea şi Libertatea.

40. În lupta contra răului social vorbele (de orice natură ar fi ele) nu ajută prea mult: aici doar faptele concrete contează!

41. Cercetătorul SocioReligios este purtătorul propriului adevăr, iar societăţile în care se manifestă au şi ele adevărurile lor specifice pe care le susţin şi le promovează.

42. Aceste adevăruri nu sunt însă infailibile şi absolute.

43. Ele sunt mereu perfectibile/ corectabile, dacă se dovedesc a fi eronate parţial sau total (a nu fi de fapt adevăruri).

44. Adevărul Social este astfel aprobat tacit sau implicit de majoritatea membrilor acelei societăţi şi nu are nevoie de o altă autoritate care să-l susţină decât această majoritate.

45. Acest Adevăr social este gândit de oameni pentru oameni şi el este ales de societăţile care îl adoptă – de aceea el poate fi astfel (şi trebuie să fie) oricând schimbat ulterior de acestea, dacă se dovedeşte a fi eronat.

12. Singura Nemurire Reală

1. În momentul actual al evoluţiei sale Umanitatea a ajuns la acel stadiu de dezvoltare fiinţială care îi permite să aspire în modul cel mai întemeiat cu putinţă la atingerea faptică concretă a „nemuririi” atât de mult dorite până acum.

2. Pentru aceasta, acum e cazul ca ea să acţioneze concret şi cu fermitate prin fiecare din membrii ei spre obţinerea unei vieţi continue, cât mai lungi cu putinţă, care să o prelungească natural pe cea existentă.

3. Altfel ce viaţă „nemuritoare” ar mai fi şi aceea care are undeva prin desfăşurarea ei un fenomen numit moarte?

4. Dacă în cadrul unei presupuse vieţi nemuritoare apare moartea, ce viaţă nemuritoare mai e şi aceea?

5. Dacă noi ca indivizi umani ne propunem ca şi scop de atins nemurirea (viaţa fără de sfârşit – tinereţe fără bătrâneţe şi viaţă fără de moarte) atunci e logic ca în demersul pentru atingerea acestui obiectiv să începem prin prelungirea cât mai mult timp posibil a vieţii (existente).

6. Nu ştiu ce idioţi au putut să propovăduiască (şi nu ştiu ce alţi tâmpiţi au putut să-i creadă) că „pentru a atinge nemurirea trebuie mai întâi să mori” !!???

7. Ce deducţie idioată mai e şi asta!

8. E ca şi cum de exemplu ai zice că pentru ca o mişcare să fie fără sfârşit (perpetuă) ea trebuie mai întâi să se oprească la un moment dat (păi nene, dacă se opreşte nu mai e perpetuă, nu?) sau că pentru ca o linie să fie continuă spre infinit trebuie mai întâi să se întrerupă pe undeva (păi frate, dacă e să se întrerupă pe undeva atunci acea linie nu putem zice că e continuă – acestea sunt constatări de clasa întâia primară!).

***

9. Şi ce însemnă până la urmă să fi nemuritor?

10. Sau mă rog să încerci să fi?

11. Ce însemnă că o viaţă e ne-muritoare?

12. Pai ce arată prefixul „ne”?

13.- Nu este el o negaţie a ceea ce urmează după el? - a morţii mai precis!

14. Şi asta ce înseamnă?

15.– Înseamnă că orice viaţă care s-ar pretinde nemuritoare sau ar tinde spre nemurire trebuie să facă tot ce îi stă în putinţă să nu moară!

16. Foarte simplu nu?

17. Nu înţeleg de unde atâta confuzie în înţelegerea unui termen aşa de simplu.

***

18. Prin urmare, Religia Oamenilor Liberi sprijină cu toate forţele ei realizarea în fapt a tendinţei milenare de nemurire a individului uman.

19. Pentru aceasta ea sprijină direct şi indirect toate cercetările care pot duce la descoperiri ştiinţifice şi tehnologice care să permită prelungirea vieţii umane (desfăşurată la parametrii optimi) cât mai mult timp posibil (tinzând spre infinit – spre nemurire în adevăratul şi unicul sens corect al acestui cuvânt).

20. În acest sens, pentru început ea îşi propune în prima fază atingerea unei durate medii a vieţii umane de 300 de ani pls. şi apoi prelungirea nelimitată a acesteia.

***

21. Omul Liber trebuie să poată să-şi aleagă moartea şi nu trebuie să lase ca moartea să-l aleagă pe el.

22. El trebuie să ajungă în postura de a invita moartea în viaţa lui doar atunci când el şi-o doreşte în mod expres.

23. Aceasta nu trebuie niciodată să intre în viaţa lui neinvitată şi nedorită.

24. Omul Liber trebuie să ajungă stăpânul morţii şi nu sclavul ei!

***

25. De aceea unul din Ţelurile Religiei Infinomiene este atingerea tinereţii fără bătrâneţe şi a vieţii fără de moarte pentru toţi cei ce şi-o doresc.

26. Omul Liber e liber să-şi aleagă viaţa pe care şi-o doreşte şi moartea pe care şi-o doreşte.

27. De asemenea e liber să-şi dorească sau să nu îşi dorească moartea (respectiv viaţa).

28. Mişcarea Frateriană sprijină prin urmare toate cercetările şi dezvoltările ingineriei genetice, a cyber-tehnologiei şi ale diferitelor ramuri ale medicinei (menţinute însă în limitele Eticii Armoniei şi a manifestării idealistice), care pot duce la prelungirea vieţii umane spre infinit prin posibile modificări genetice, prin crearea de organe artificiale biologice şi/sau nebiologice care să le înlocuiască pe cele uzate sau afectate de diverse accidente şi boli, prin clonare, prin posibile transferuri informaţionale ale conţinutului psihic în corpuri robotice sau în universuri informaţionale, etc.

29. Ea sprijină activ deci şi toate cercetările care urmăresc eliminarea tuturor bolilor mortale cu care se confruntă umanitatea.

30. SocioReligia are deci ca unul din obiectivele sale mărirea nelimitată a duratei vieţii umane, la parametri optimi de funcţionare, dar nu prin „tehnici” care mai de care mai „trăsnite” (ca de exemplu prin tot felul de recitări verbale tâmpite, sau prin rugăciuni stupide adresate unor fiinţe imaginare, etc.) ci prin studii, cercetări şi experimente cu o solidă bază ştiinţifică care să ducă la rezultate concrete incontestabile.

***

31. Pentru individul uman în momentul actual nemurirea nu este un dat ci doar o tendinţă şi o dorinţă intimă de manifestare a lui.

32. De aceea e necesară în acest moment, din partea lui, demararea unei activităţi susţinute şi serioase de atingere faptică a acestei dorinţe fiinţiale.

33. Pentru el nemurirea încă nu este un dat gratuit ci un obiectiv pentru care trebuie să lupte cu toate potenţialităţile şi forţele sale!

34. Doar astfel va reuşi să-l atingă!

35. Doar dacă se înţelege cât mai degrabă acest adevăr (evident şi pentru o mâţă chioară) ne putem apropia ca indivizi şi ca umanitate cu adevărat de realizarea în fapt (şi nu doar în vorbe goale de conţinut şi în vise şi speranţe deşarte) a prelungirii vieţii ca şi condiţie indispensabilă pentru înaintarea reală în direcţia nemuririi.

36. E momentul să lăsăm visele şi speranţele deşarte (sau mai bine zis hilare de-a dreptul!) legate de obţinerea nemuririi (pe care le-am întreţinut cu rezultate nule până acum timp de mii de ani) şi să muncim pe brânci pentru a o obţine.

37. Se poate vedea cu maximă claritate că în toată istoria parcursă de umanitate până acum doar prin fapte concrete şi cercetare ştiinţifică susţinută am obţinut tot ceea ce am

obţinut (vindecarea unor boli, comunicarea la distanţă, mărirea confortului vieţii, accesul la cunoaşterea unora din legile de organizare ale universului, etc.

38. Este evident pentru oricine că până acum nici un „zeu” sau vreo altă fiinţă „divină” nu ne-a dăruit nimic concret, ci doar vorbe şi iar vorbe... (transmise cu exasperare prin intermediul şarlatanilor şi nebunilor care le-au inventat pe acestea pentru a profita de pe urma celor slabi şi naivi).

39. Rezultatele cercetărilor trans-religioase îndreptate în direcţia prelungirii spre nemurire a vieţii indivizilor umani nu vor fi ascunse prin tot felul de texte confuze, prin simboluri sau prin ritualuri „iniţiatice” aşa cum chipurile alte mişcări religioase ar fi ascuns această cunoaştere ci dimpotrivă ea va fi pusă la dispoziţia tuturor oamenilor.

40. Iar dovezile acestor cercetări nu vor fi oameni nemuritori care stau ascunşi (din motive care mai din care mai hilare) prin cine ştie ce peşteri sau vârfuri de munţi ci oameni cu vârste matusalemice care vor trăi şi se vor manifesta la lumina zilei în văzul întregii societăţi.

41. Acesta este diferenţa între dorinţă (aspiraţie) şi obţinerea (satisfacerea) ei!

42. Aceasta este diferenţa dintre vorbe sterile (poveşti de adormit copii) şi fapte concrete irefutabile (cercetare ştiinţifică serioasă îndelung susţinută cu rezultatele ei aferente).

43. Nu e suficient ca noi oamenii să ne dorim să trăim la parametrii optimi cât mai mult cu putinţă (să vrem să tindem spre nemurire) ci mai trebuie să mai şi muncim cu maximă seriozitate şi hotărâre pentru a ne împlini această dorinţă.

44. Cercetarea nemuririi nu trebuie să ne-o amăgim cu tot felul de practici copilăreşti („magice”) şi cu speranţe deşarte bazate pe tot felul de credinţe dogmatice stupide ci ea trebuie întemeiată mereu doar pe fapte concrete, irefutabile şi evidente pentru toţi; pe descoperiri ştiinţifice şi tehnice care să permită păstrarea unei vieţi umane armonioase o cât mai lungă perioadă de timp (tinzândă spre infinit).

45. Nemurirea este un Ideal – este o tendinţă spre infinit care niciodată nu îşi poate însă găsi certitudine absolută în câmpul manifestării umane.

46. Indiferent cât de mult ar dura viaţa umană (sub o formă sau alta) nimeni nu va putea garanta niciodată cu certitudine absolută că ea va dura la infinit.

47. Nemurirea este prin urmare o stare care trebuie dovedită continuu, este o luptă care trebuie câştigată mereu şi mereu pe măsură ce Întregul ridică noi şi noi obstacole în calea manifestării ei.

48. Nemurirea este şi va rămâne pentru totdeauna o tendinţă, un Ideal - ea nu va fi niciodată un dat cert al existenţei!

49. De aceea, ca orice Ideal, ceea ce putem face este să creştem necontenit apropierea faţă de el deşi ştim că nu îl vom atinge niciodată la modul absolut: să ne apropiem cât mai mult de încarnarea lui în cadrul manifestării şi astfel, prin urmare, să ajungem să trăim din ce in ce mai mult, tinzând mereu spre infinit.

50. Viaţa care tinde spre Nemurire este o viaţă care tinde spre Infinit şi Eternitate, este o viaţă a cărei formă îl bucură nespus pe cel care o încarnează deoarece doar astfel el se poate regăsi mereu în binecuvântarea beatitudinii Întregului.

***

51. În cazul, cel puţin temporar, al inevitabilităţii morţii cel puţin a corpului fizic, şi în ceea ce priveşte suporturile mai „subtile” de posibilă manifestare a identităţii psihice umane după acest eveniment iarăşi nu e cazul să stăm doar aşa cu mâinile în sân şi să sperăm că da de or fi astfel de suporturi subtile ale vieţii şi că da de o mai fi vreun fel de viaţă după distrugerea evidentă a corpului fizic.

52. Odată cu Era Informaţională s-a deschis posibilitatea ca astfel de „suporturi subtile” ale vieţii să devină o certitudine fie sub forma unor replici virtuale (ale identităţii fizice şi psihice) care continuă să existe în universuri virtuale după moartea fizică, fie sub forma unor fiinţe de tip cyborg care păstrează (în totalitate sau parţial) suportul informaţional al celui decedat fizic (sau o replică cât mai fidelă a lui), transferându-l pe un alt suport fizic (de robot, clonă, etc.) de o formă umanoidă sau de o altă formă.

53. Iată dar că odată cu manifestarea binecuvântată a Erei Informaţionale, visul de „nemurire sufletească”, de „viaţă după viaţă”, de călătorie în lumi „paralele” („cereşti” etc.) va deveni din ce în ce mai mult o realitate incontestabilă a vieţii umane.

54. Ceea ce altă dată era doar un vis, o dorinţă, o speranţă iată că în curând va deveni o împlinire a fiecărui individ uman!

***

55. Până acum am vorbit de nemurirea existenţială dar acum e cazul să subliniem o

tendinţă cu mult mai importantă a fiinţei umane: atingerea Nemuririi prin Creaţie.

56. Orice individ uman care aduce contribuţii decisive la evoluţia speciei umane, pe oricare din cele Şapte Raze ale Cunoaşterii Universale, devine o parte din Manifestarea Informaţională a Speciei.

57. Înglobându-se acesteia el participă negreşit şi la nemurirea ei!

58. Creaţia este o parte din creator şi creatorul este o parte din creaţie.

59. Nu există creaţie fără creator şi nici creator fără de creaţie, de aceea fiecare din aceştia îşi asigură nemurirea unul prin celălalt, iar durata vieţii unuia este intim condiţionată de durata vieţii celuilalt.

60. O creaţie care permite manifestarea mai armonioasă a speciei umane devine o parte a acestei existenţe pentru totdeauna cât aceasta există, făcând parte din lanţul nesfârşit al creaţiilor care asigură nemurirea speciei.

61. De aceea Mişcarea Nxaniană îi încurajează cu putere pe toţi membrii ei să ţintească în activităţile lor şi această Nemurire Creatoare, prin asumarea şi manifestarea deplină prin ei a Educaţiei, Cercetării şi Creaţiei Continue întru Ideal şi întru Armonie!

21. Agenţiile de Protecţie a Consumatorului Religios şi standardele de calitate ale produselor şi serviciilor religioase

1. Dacă privim cu atenţie sporită fenomenul religios observăm că orice mişcare religioasă/ ezoterică este în fond şi la urma urmei o societate comercială sub coordonarea căreia

1.1 în cadrul unor spaţii special amenajate în acest scop (spaţii comerciale religioase denumite generic cu titlul de „spaţii sacre” şi în particular cu orice nume binevoieşte acea societate religioasă să le numească)

1.2 sunt oferite spre vânzare directă sau mascată (prin obligativitatea plăţii unor „zeciuieli” de o formă sau alta sau prin „sugerarea” efectuării unor donaţii mai mult sau mai puţin „benevole”)

1.3 produse religioase (obiecte de cult, picturi, cărţi, broşuri, reviste, etc.) şi servicii religioase (de consiliere, de educaţie, de prestare a unor ritualuri şi ceremonii, a unor activităţi de asistenţă socială precum şi uneori a unor servicii „medicale”, de turism „spiritual”, etc.).

2. Pornind de la această constatare evidentă este cazul ca şi în acest domeniu religios - ezoteric să se creeze de către societate nişte standarde precise de calitate religioasă şi ezoterică care să trebuiască a fi respectate de toate produsele şi serviciile oferite de Societăţile Comerciale (sau pseudo-comerciale) Religioase şi Ezoterice indiferent de faptul că sunt sau nu exceptate de la plata impozitului pe profit sau a altor taxe.

3. În orice societate care se respectă e cazul ca şi drepturile consumatorului religios şi ezoteric să fie apărate precum cele a oricărui alt tip de consumator, de schemele de înşelăciune a tot felul de nebuni şi şarlatani religioşi/ ezoterici care profită de lipsa de supraveghere amănunţită legală şi administrativă a produselor şi serviciilor pe care ei le oferă spre consum populaţiei.

4. În acest sens este imperios necesar să se creeze în orice societate umană Agenţii de Protecţie a Consumatorului Religios care să supravegheze respectarea unor standarde de calitate precis stabilite, standarde care trebuie să fie atinse de către orice produs şi serviciu religios şi ezoteric oferit spre consum (comercial sau necomercial) populaţiei pe o scară mai largă sau mai restrânsă.

5. Cei găsiţi că nu respectă aceste standarde de calitate religioasă („patroni” şi „angajaţi” religioşi) trebuie mai întâi amendaţi şi avertizaţi public să respecte standardele de calitate, iar apoi în cazul unor abateri grave (şi/ sau repetate) se impune chiar închiderea pe o perioadă limitată sau chiar definitivă a „magazinelor” lor religioase.

***

6. Câteva **standarde de calitate generale** pe care ar trebui să le îndeplinească toate produsele şi serviciile religioase sunt şi următoarele:

7- **Să nu pună în pericol viaţa şi sănătatea consumatorilor religioşi (atât fizică cât mai ales psihică).**

8. De exemplu, sunt unele produse şi servicii „religioase” care prin „consumare” dezvoltă în consumator tendinţe sinucigaşe şi/ sau criminale (fizice şi/ sau psihice), tendinţe de mutilare

şi/ sau automutilare corporală (sau psihică), tendinţe de ignorare a realităţii înconjurătoare, de ignorare sau chiar de refuz al unor tratamente verificate ştiinţific al unor boli pe care el le are (din tot felul de considerente „religioase”), etc.

9. Comercializarea directă sau mascată sau răspândirea sub orice formă în societate a unor produse şi servicii „religioase” care generează efectele mai sus menţionate sau altele similare lor, trebuie interzisă cu desăvârşire.

10. Aici este în joc viaţa şi sănătatea tuturor indivizilor convinşi să consume aceste produse „religioase” nocive, de campanii de marketing religios/ ezoteric agresiv care îi surprind de obicei când ei sunt mai susceptibili de a le cădea în plasă (când sunt mai slăbiţi fizic şi psihic: când au vreo boală mai uşoară sau mai gravă, vreun necaz în familie; sau când sunt în stadiul de dezvoltare fizică şi/sau psihică specific copilăriei, sau adolescenţei, sau bătrâneţii fizice/psihice, etc.).

11.- **Să nu vândă produse stricate şi servicii ineficiente; produse şi servicii care nu produc efectele care se pretinde de către vânzătorul „religios” că le-ar produce.**

12. Comisii special constituite în acest scop în cadrul Agenţiei de Protecţie a Consumatorului Religios trebuie să verifice fiecare produs şi serviciu religios şi ezoteric propus a fi scos pe piaţă pentru a stabili exact ce efecte (beneficii şi neajunsuri) poate produce el.

13. Iar aceste efecte pozitive şi negative ale fiecărui astfel de produs sau serviciu trebuie aduse la cunoştinţa publicului prin aplicarea unor etichete (acolo unde este posibil) şi a unor înştiinţări vizibile puse în spaţiile („sacre”) de comercializare a acestor produse şi servicii.

14. Bineînţeles că în cazul constatării unei totale neconcordanţe între efectele promise şi cele reale ale acestor produse intrarea lor pe piaţă trebuie să fie interzisă sau dacă acest lucru nu este posibil atunci cel puţin comercializatorii (şi/sau promotorii) lor să fie obligaţi prin lege să le însoţească de avertismente scrise (vizibile şi clar formulate) care să-l avertizeze pe cumpărătorul religios de existenţa acestei neconcordanţe şi/sau de caracterul nociv al produselor religioase pe care el intenţionează să le cumpere sau să le primească în „dar” în cadrul unor campanii de promovare a lor.

15. Trebuie verificate pretenţiile de funcţionare a oricăror produse religioase cum sunt de exemplu tot felul de tipuri specifice de „rugăciuni”, „invocaţii”, „liturghii”, „ritualuri magice”, „tehnici de meditaţie”, „împărtăşiri”, „mărturisiri”, „dialoguri terapeutice”, „practici sexuale magice” (tot felul de variaţii de „continenţă”, „abstinenţă”, „transmutare sexuală”), „citiri în cărţi” şi „în stele”, „posturi”, „diete magice”... - şi a tot felul de alte metode şi tehnici religioase şi ezoterice scoase pe piaţă de companiile religioase.

16. Fiecare dintre aceste produse şi servicii trebuie studiate în formele specifice pe care ele le îmbracă atunci când sunt promovate de o companie religioasă/ ezoterică (de „perfecţionare a omului”, de „optimizare a performanţelor fiinţei”... sau cu orice alte denumiri s-ar prezenta ea în societate) sau de alta şi trebuie supuse unor teste ştiinţifice prin care să li se verifice efectele reale asupra vieţii şi sănătăţii consumatorilor lor.

17. Doar astfel se poate vedea cu maximă claritate dacă ele au sau nu vreo legătură cu efectele pretinse de vânzătorii lor că le au, sau dacă nu cumva aceste pretenţii nu sunt altceva decât simple unelte perfide de promovare a unor produse şi servicii „religioase” care în realitate dacă nu sunt de-a dreptul nocive pentru viaţa şi sănătatea consumatorului lor, atunci cel puţin sunt total ineficiente pentru atingerea efectelor pretinse a le produce.

18. Punerea în vânzare (circulaţie) a unor produse religioase stricate, respectiv ineficiente (bazate în cel mai bun caz doar pe „efectul placebo”) este o formă de încercare de înşelare a consumatorului care este astfel de multe ori păcălit să plătească (direct sau indirect, sub o formă sau alta) sume deloc modeste pentru nişte produse şi servicii absolut ineficiente.

19. În acest sens este de studiat şi de dezvăluit opiniei publice capcana preferată pe care o folosesc vânzătorii şarlatani religioşi: aceea a credinţei!

20. Sub simpla mască a acestui cuvânt şi prin aplicarea unor tehnici sofistice de ameţire psihică a viitoarei victime, aceşti şarlatani pot vinde în societate orice produs şi serviciu „religios” fără a demonstra şi fără a garanta sub nici o formă funcţionarea lor.

21. Această şmecherie a credinţei, care de altfel nu se mai aplică în cazul nici unor altor produse comercializate în societate, este cazul să înceteze şi în ceea ce priveşte produsele şi serviciile de natură religioasă.

22. Altfel, acest domeniu va rămâne în continuare ceea ce este în prezent: domeniul preferat de acţiune al tuturor şarlatanilor şi înşelătorilor care profită de lipsa de reglementare juridică a acestei sfere a comerţului (cea religioasă şi ezoterică).

23.- **Să nu pună în vânzare produse expirate, cu termenul de garanţie expirat (pentru care au existat nişte condiţii specifice de funcţionare care nu mai sunt îndeplinite în prezent sau în cazul cărora calitatea lor s-a degradat sub un nivel minim acceptabil de standardele de calitate ale societăţii în care se încearcă comercializarea lor).**

24. Majoritatea covârşitoare a produselor şi serviciilor religioase potrivite oarecum pentru alte timpuri (de exemplu în urmă cu 150, 500, 1000, 1500, 2000, 3000 de ani, etc.) nu mai sunt potrivite şi în prezent: standardele de calitate s-au ridicat şi ele nu le mai pot îndeplini.

25. Multe din aceste produse religioase create în urmă cu sute şi mii de anii sunt total expirate: total nefuncţionale în societăţile actuale!

26. Chiar dacă vreodată ele au funcţionat având, de exemplu, un rol în organizarea societăţii, în prezent, datorită ridicării standardelor de calitate şi neadaptării lor la aceste standarde, ele nu numai că au devenit ineficiente ci de multe ori sunt chiar nocive: consumul lor ducând la acţiuni îndreptate în direcţia distrugerii armoniei societăţii actuale.

27. În acest domeniu religios cu cât un produs sau un serviciu este mai vechi cu atât este mai probabil ca el să fie degenerat (degradat) de trecerea timpului şi astfel să fie de mult timp, uneori chiar de foarte mult timp expirat!

28.- **Să nu fie puse în vânzare produse şi servicii secrete şi „discrete” (sau în mod secret/ discret) a căror calitate astfel să se sustragă verificării calităţii lor de către Agenţia de Protecţie a Consumatorului Religios.**

29. Activitatea de marketing, respectiv comercială a oricărei societăţi religioase/ ezoterice (fie ea de tip „SRL”, „SNC”, „SA”, etc.) care vine pe piaţa „spirituală” cu produse şi servicii secrete („iniţiatice”/ „ezoterice”) a căror calitate nu a fost în prealabil verificată şi certificată de Agenţia de Protecţie trebuie interzisă şi amendată usturător de îndată ce este constatată.

30. Înainte de scoaterea pe piaţă a oricărui produs, respectiv serviciu religios/ ezoteric/ iniţiatic/ spiritual, etc. el trebuie supus întotdeauna unei verificări ştiinţifice amănunţite prin care să se certifice de către organele de control al societăţii că acel produs nu pune în pericol viaţa şi sănătatea fizică şi psihică a consumatorului, că nu este expirat, că este eficient, etc. iar dacă se constată că produsul nu satisface aceste standarde de calitate distribuţia lui pe piaţă trebui interzisă.

31. Aceleiaşi verificări (şi poate chiar uneia şi mai atente) trebuie supuse şi produsele şi serviciile religioase despre care se pretinde că sunt oferite pe gratis (cu titlu de „cadou”) deoarece de multe ori aceste oferte „gratuite” fac parte doar din prima fază a unei campanii de marketing care urmăreşte să-l facă dependent pe consumator de acel produs (să-i creeze ataşamente emoţionale şi de altă natură faţă de el) pentru ca apoi să-i ceară cât vor ei pentru a i-l furniza în continuare.

32. Acest aspect este valabil mai ales în cazul a tot felul de produse şi servicii religioase de tip „panaceu universal” despre care se pretinde că ajută la vindecarea tuturor bolilor (fizice şi psihice deopotrivă) indiferent de natura sau gravitatea lor.

***

33. Prin urmare este imperios necesară organizarea funcţionării în orice societate umană a unei Agenţii de Protecţie a Consumatorului Religios care să protejeze drepturile acestui tip de consumator prin implementarea şi verificarea unor Standarde de Calitate specifice pe care trebuie să le îndeplinească oricare din produsele şi serviciile religioase (sau ezoterice, sau „spirituale”, etc.) scoase pe piaţă de vreo societate de o natură religioasă sau alta.

34. În acest sens Mişcarea Trans-Religioasă va iniţia, în cadrul structurilor ei dedicate cercetării, un proces de verificare ştiinţifică a calităţii tuturor produselor religioase de pe piaţă, iar constatările sale vor fi aduse la cunoştinţă publică astfel încât, consumatorii religioşi să fie informaţi cât mai obiectiv despre calitatea produselor şi serviciilor religioase pe care le consumă sau intenţionează să le consume.

35. De asemenea va face toate demersurile necesare pentru constituirea legală, în fiecare din societăţile în care se manifestă, a acestor Agenţii de Protecţie a Consumatorului Religios care să supravegheze calitatea produselor religioase existente pe acea piaţă.

Extras din cartea "Noua Ordine Religioasă", Radu Lucian Alexandru, Editura G LINE, Cluj Napoca, 2009 - capitolele 1, 4, 5, 12 şi 21.

E-mail: radu.lucian.alexandru@gmail.com
Id Messenger: radu_lucian_alexandru@yahoo.com
YouTube page: www.youtube.com/radulucianalexandru

web1: http://radu-lucian-alexandru.blogspot.com
web2: http://noua-ordine-religioasa.blogspot.com
web3: http://mitul-credintei.blogspot.com

VIDEO: Lansarea cărţii "Noua Ordine Religioasă" la Cluj Napoca, mai, 2009
www.youtube.com/view_play_list?p=3CA973CAADF267EB

